

מכתב-מאז אמש, הרב הגן-הנגול המפורסם, הריך נבי מופת הדור וכו'
במהורי שמעון סופר ני אברם כראא יעה.

בעהוי

בין חן הפטות וחן השבעות, ישא כום ישועות, היה בן אחות רידר נפשי ורב חביבי הרבי
מה עקיבא שלעינגער ני בעס וויען יעא.

מה נכבד היה זה, יומם בשורה מכבר צבא רב טוב לבית ישראל, האמורים אל דבר ה'
כי חפץ ר' בידך רצילה, להעלות על מכברת היפום ספר שטה מקובצת על סדר קדשים. אשר היה
טמן, לא שופטו עין רואה במדנותינו. וזה יצא ראשון על מס' כריות. שטמע שמענו את שטמו
טערתו של מאון של שרואל הרב חכם אוזלאי זציל בספרו שם הנדרלים. כי הוא זכה להאותי בכח
יד תלמידו של המחבר זציל אשריך שוכית לנלוות טuffman הנעלם. זכות דרבים וחכמת המחבר זציל
יעמוד לך ולזרעך בעתה מדע שלם.

כיד רודר הרויש. החותם פאהבה רבה, עבד לעבדיו ה'

יום נ'ילג בעומר תרל"ח לפק. הקי' שטמען בהגמחרט סופר ייל.

דברי הרב הגן הנגול המפורסם ראשוני לציון ב מהורי אברם אשכנזי ני
רב אבד בע"ק ירושלם טובב בא.

מילתא דאמור ובנן קמא דקמא, ראיyi אלפי ישראל דאיינו נבייא. חיך ימעס לאכול טעם נטעם בעיקר
הן כל יקר, נחמדים מוהב ומפע ריב ומתקומים.

מילתא דלא שכיה ספוני טמוני, תורתן של ראשונים הבונה כמה יבנה, אם יעלה לשיטים ויחכם מכל כאילה
ביבנה, לא גיע להאָני שייעור נוקשה בעינה, כי לבם של ראשונים היה פתוח, אל אשר היה שמה
הרות, והמה אל חרדיים התלמוד יידרו מוחקרים !

מילתא כדנא כל העם מקצה התאו תאזה, קטן ונגדל דבר שיה מי יראנו טוב שיטות הראשונים או ריש ערבית,
הן בפרט דרביהם על קדושים אשר דמה באו כמספר החתומים לא ידע אנוש לתרוצי סוגיא מה מיבנה,
ועניין דטשchan חומר מנתניא, וסוניא דלאו בדורכתא, יהלוך יותיד אלו הם בגין הפרקם !

מילתא דאמר רחמנא דין גלי ויזיא, טרונא בלבנטיא, זיך הכתא לאחטיא, בריך וחתמא דיבח לך בית הסתרים
דרבנן, אויר הננה לנו לעינס חזר עיין. שיטה מקובצת על כל ס' קדושים בולא וביחס
מנחות בכורות חילין עריכין כרויות טעללה תורה קיימים טירות באורך וברוחב מעשה די אומן הנשר הנROL
רבינו בצלאל ולהיה מכתיבתידי קרש תלמידו הטובקה הרב הנROL טוהריש ערני זלהיה ממעהו טמן
בקובצות הנדרשות אסקט איש מהו כל דברי הראשונים הרובין והרשביא והריטביא והלטם והירושי והב
עצמי אין גנער דבר מהאיספה אשר במדפסות אשוי עין וראתך דברי חכמים ראשונים מלכים אלה החוקים.
מילתא דתקבל בשמה ובשירים לעיני כל ישראל, הנה ברכו את ה' אשר לא השבית לנו גואל, ראו עתה,
אתגנגל מילתא. עי' ב' צננות הוהב טובים השנין נחמדים מוהב פורים. הראשון אדם המעליה, המפורסם
לשיט ולתגללה, טע' הרוב המטהלא, וכבוד ה' מלא. רב נהוראי מודאי נפשאי, ולו שם בגבורות. כתהורי יצחחק
מפראנג יציז ושני בקדוש מעלת הרב הטובקה, ואח לבך כתהורי נסימ עוזרא חיון יציז אשר הוילו זוב
סכלים ובמוחיר רב קנו הכרך הנורא הזה פעתבן הרב היישש המפורסם ב מהורי יארה אוזלא זיל, והשקה נשם
לדביא דכל אל מובה הדוטס לזכות את הרבים يول אללה למתק ביטין אדקם להוציא מוחשובות לפועל אמן כן
יאמר ה' ואל יקים !

מילתא מני אודה חוכה קקתי נורה. זאת חוקת התו' לטען אשר לא יקוב איש זו. לטען דעומס את ס' התורה
זהו לא כובל ולא מקצתה, ואפני חלק מפנו בלתה רשות הרובנים תוכים השנין הניל. וכל השוכר על
רבוי אלה. יהיה דין נהיש ליקום באירוע שבבב רעה. ושותע לי ישכן בטה וועלוי חבא ברוכת טוב נאה לציריקים.
מילתא בסופי מלכא אבינו מלכני, ישלה דברו וירפאנן, לאמור לאסורים צאו ולאשר בחשך הנלו ליתי בדור
נסלי יבא ווינאלען, כי אתה אבינו אתה תושעינו, ותחזינה עינינו, בשוב ה' את שיבת ציון, ווסכת דוד
יקים, הcid הכותב לאחבת התורה פעהיך ירושלים טוב בשייא לה' חשותן ש תרלא נא סיט כה אמר ה' מלך
ישראל וויאלו ה' צבאות דא גושפנקא דשדר ליל מלכא וראשון לציון אברם אשכנזי סי'.

טברין. מן ראשון לציון הגן המפורסם בטחו אברם אשכנזי ני, בהסכמה לסת' הנורא הזה יכינו מעלה
ההיבור מלא כחדוש והגהות הראשונים כטלאיכים אשר כל דבריהם ננחלין אש בווערט, וכל מה שהכיא הרב
הגן טופת הדור כטהוריט אלגאי זציל בספרי המפורסם הלכות יושט וקורות יוית ושמחת ייט ווכן הנגן
טופת הדור כטהוי חידיא זציל בספרי הקראים בשם רבינו בצלאל זיל בנימוקיו כי לסת' קדרשי וכן הראה לנו
מן ואישן לציון ני בחשרי נבר טכסף מהגן טומטך מהרי פנטז זיל שנדרס מחדש בעובי ארים צובא יעא
שבכ' יז ליריד הcid תשוי הגן מחריאן בנ' ארחה זיל בכתוך דבורי ווינר זיל בנימוקיו סיטם לדברי
הויס' בסוף תפורה בדף ייב' כולם מס' הנורא הזה הן טזאות. והגני להודיע בקהל ובא זיל בנימוקיו סיטם לאור זיקיר
זהה להרכני מה עקיבא נינן ני בעיט וויען لكنין עולם. זכות הרבים תלוי בו להוציאו לאור כיד החותם
סה עיין ירושלים תוכביה הקי' יצחחק מפראנג.

